

denne Sag efter min Opfattelse i nogensomhelst Maade stod i Forbindelse med Forfatnings- sagen, kunde jeg efter den Stilling, jeg indtager til denne, paa ingen Maade slutte mig til For- slaget. Jeg kan sige, at min Stilling til For- fatningsagen er den samme, som blev udtalt af et æret Medlem foran mig (Fischer); men min Opfattelse af det foreliggende Forslag er aldeles forskjellig fra hans; thi jeg siger, at det ikke har det Mindste med Grundlovsbestemmel- sen at gjøre. Det, som her ligger for, sigter kun til i den Tid, der vil hengaae, inden For- fatningsagen kan blive fuldstændigt tilendebragt, at faae de finansielle Sagers Behandling over- ført fra Rigsraadet til Rigsdagen, og det har altsaa ikke det Fjerne med Grundlovsagen at gjøre. Jeg kan saameget mere sige dette, som det er min Opfattelse — og den vil være det høie Thing bekendt —, at ligesom vi, medens Rigsraadet bestaaer, og da vi have afslagt Ed paa den efter de sidste Valg, der ere foregaaede i Henhold til Grundloven af 18de November, ere forpligtede til at holde denne Forfatning overalt, hvor den kan gjælde, saaledes kan den ikke give Rigsraadet nogensomhelst anden Be- myndigelse, end den i Virkeligheden giver det, men den giver det ingen anden Myndighed i finansielle Sager end den at bevilge Udgifter, som ere fælles for Kongeriget og Slesvig; kun dem har Rigsraadet forfatningsmæssig Ret til at behandle, og ikke andre. Jeg kan altsaa ikke Andet end sige, at dersom der fremkommer et Budget for de Anliggender, man med saa stor Ret vedbliver at kalde fælles; dersom man skal behandle det, forinden Forfatningsagen er tilendebragt, og dersom Regjeringen tænker paa — hvad der er os Alle vitterligt, at den gjør — at lade et saa- dant Budget behandle af Rigsraadet, altsaa i Tidsløbet inden 1ste April 1866, anseer jeg mig efter min hele Opfattelse for uberettiget til at have med den Sag at gjøre, fordi Rigs- raadet efter min Mening er fuldstændigt ube- rettiget til at behandle den. Jeg staaer ikke ene i saa Henseende, men der er flere Med- lemmer her i Salen, som nødvendigen maae afholde sig fra al Medvirkning til en saadan Sags Behandling i Rigsraadet, forsaavidt det ikke kan oplyses, at der er Spørgsmaal om

Sager, som ere fælles for Kongeriget og Sles- vig. Naar vor Stilling er saaledes, ville de- Herre forstaae, at det maa være mig og dem, der tænke som jeg, særdeles vigtigt at komme til at behandle disse Sager i Rigsdagen der- ved, at det foreliggende Lovforslag vedtages; det vil indsees, at med den Betragtning af Rigsraadets Incompetence maa dette være os dobbelt vigtigt; thi paa den ene Side kan det ikke være en større Deel af Thingets Medlem- mer ligegyldigt, om deres Indflydelse paa en Finantslov bliver lig Kul, eller om de kunne komme til at gjøre deres Mening gjældende derpaa, og paa den anden Side antager jeg heller ikke, at det kan være de ærede Med- lemmer, som efter deres Overbeviisning kunne vedblive i Rigsraadet at behandle disse finan- sielle Spørgsmaal, ligegyldigt, at en ikke ringe Deel af Medlemmerne maa afholde sig fra at deeltage i en saadan Forhandling, hvorved de altsaa blive omtrent eneraadige ved Behand- lingen af den hele Finantslov. Dette afvær- ges imidlertid, naar et Forslag som dette op- høies til Lov, og det stiller sig altsaa for mig som overmaade ønskeligt, at Forslaget gennem- føres. — Paa den anden Side har jeg ikke villet deeltage i at stille det nærværende Lov- forslag, fordi jeg antog, at Ministeriet ikke vilde modtage det, og at det altsaa ikke kunde blive til Lov, thi naar vi kun havde Valget imellem, at dette Ministerium paany skulde fratænde, — hvorefter vi da skulde see, om der kom et andet Ministerium, som vilde slutte sig til dette Lovforslag — eller at beholde det nær- værende, kan jeg efter alle Sagens Omstæn- digheder ikke see rettere end, at det vilde være uforsvarligt paa dette Standpunkt at fjerne det nuværende Ministerium. Jeg har altsaa ikke villet deeltage i at stille Forslaget, men jeg be- klager, at det ikke kan blive Lov. Jeg maa endnu engang paastaae, at det er en fuld- stændig lovlig Wei, det har fulgt, og at den fuldstændigt lovlige kunde følges, naar Regje- ringen vilde slutte sig dertil.

Sall: Jeg kan ikke nægte, at dette For- slag allerede i og for sig er saa besynderligt, og at dernæst den Maade, hvorpaa det blev indbragt af det ærede Medlem, der optræ-